

406. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van WILHELM VAN BERKUM en 19 anderen moge de ondergeteekende het volgende aantekenen.

Zes van de twintig voorgedragenen (artikel 1 onder 1°, 5°, 9°, 13°, 15° en 18°) zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, lid 1, sub 5°, der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij paragraaf 5 der wet van 29 November 1935 (*Staatsblad* n°. 685), hun Nederlanderschap hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten het Rijk en zijne koloniën of bezittingen. Zij hadden, door gebruik te maken van den daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangewezen weg, verlies van het Nederlanderschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, stellen zij blijkbaar op het bezit van de Nederlandsche nationaliteit prijs. Waar zij van goed gedrag en niet armlastig zijn, bestaat er alle aanleiding, hen door middel van naturalisatie alsnog in de gelegenheid te stellen, hun door langdurige afwezigheid teloorgeganen staat van Nederlander terug te krijgen.

De in artikel 1 onder 2° genoemde verzoeker is van Oostenrijksche herkomst. Zij is vele jaren in Nederland aanwezig, alwaar zij als pleegkind in Nederlandsche omgeving is opgevoed. Zij is er bij het onderwijs werkzaam en gevoelt zich Nederlandsche.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 3°, geboren te Sölde, thans gemeente Dortmund (Pruisen), kwam als kind van één jaar naar Nederland, waar hij sindsdien onafgebroken heeft gewoond. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Hij heeft Nederlandsche scholen bezocht en gevoelt zich Nederlander. Zijn broeder is bereids tot Nederlander genaturaliseerd. Twee zusters hebben door huwelijk de Nederlandsche nationaliteit verkregen. Als timmerman voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 1 onder 4° genoemde verzoeker, afkomstig uit Dusseldorp (Pruisen), is sinds 1919 hier te lande gevestigd. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijne kinderen zijn in Nederland geboren. Hij gevoelt zich Nederlander. Als reiziger voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 6°, van Oostenrijksche herkomst, kwam in December 1919 op twaalfjarigen leeftijd met een kindertransport naar Nederland, waar hij bij Nederlandsche pleegouders werd opgenomen. Hij is voornemens met eene Nederlandsche in het huwelijk te treden. Als slager is hij in het bedrijf van zijn pleegvader werkzaam, dien hij te gelegener tijd hoopt op te volgen.

De in artikel 1 onder 7° genoemde verzoeker is geboren te Scherpenseel (Pruisen) uit een vader van Duitsche en eene moeder van Nederlandsche herkomst. Sedert zijn eerste levensjaar in Nederland woonachtig, is hij hier gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijne drie zusters zijn allen met Nederlanders gehuwd. Hij gevoelt zich Nederlander. Als chauffeur verdient hij het brood.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 8°, geboortig uit Frohnhausen, gemeente Altendorf (Pruisen), kwam in 1906 voorgoed naar Nederland, waar zij hare opleiding voor het onderwijs genoot. Zij gevoelt zich Nederlandsche. Als hoofd eener school is zij thans bij het onderwijs werkzaam.

De in artikel 1 onder 10° genoemde verzoeker, te Breyell (Pruisen) geboren uit een vader van Duitsche en eene moeder van Nederlandsche herkomst, kwam op veertienjarigen leeftijd herwaarts met die moeder, inmiddels weduwe geworden. Hij is gebleven en met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw gehuwd. Hij gevoelt zich Nederlander. Als bedrijfsleider in expeditie- en veembedrijf heeft hij een bestaan.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 11°, is afkomstig uit Remscheid (Pruisen). Zij is sinds 1924 in Nederland aanwezig, is er ingeburgerd en bij het onderwijs werkzaam.

De in artikel 1 onder 12° genoemde verzoekster werd te Bergerhausen, gemeente Essen-Rellinghausen, geboren. Zij is sinds 1905 in Nederland aanwezig, waar zij hare opleiding voor onderwijzeres heeft genoten. Zij is er ingeburgerd en thans als hoofd eener school bij het onderwijs werkzaam.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 14°, van Zwitsersche nationaliteit, is sinds 1929 in Nederlandsch-Indië gevestigd. Destijds was hij voornemens met eene Nederlandsche in het huwelijk te treden. Als koopman heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 16° genoemde verzoeker, afkomstig uit Hamburg (Duitschland), is sinds December 1920 in Nederland woonachtig. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en gevoelt zich Nederlander. Als kantoorbediende bij eene Nederlandsche onderneming heeft hij een bestaan.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 17°, is van Oostenrijksche herkomst. In 1920 kwam hij voorgoed naar Nederland. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijn kind is in Nederland geboren. Zijne zuster is met een Nederlander gehuwd. Als koopman in kaas voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 1 onder 19° genoemde verzoeker, eveneens van Oostenrijksche herkomst, is sinds 1925 in Nederlandsch-Indië gevestigd. Hij is gehuwd met eene in Nederland geboren vrouw, uit welk huwelijk in Nederlandsch-Indië twee zoons zijn geboren. Als technisch beambte is hij bij eene Nederlandsche onderneming werkzaam.

De verzoeker, genoemd in artikel 2, is te Burght (België) geboren uit een Duitschen vader en eene oorspronkelijk Belgische moeder. Hij is sinds 1914 in Nederland gevestigd en gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Dienstverplichtingen heeft hij in het Nederlandsche leger vervuld. Eene zuster is met een Nederlander gehuwd. Ook met het oog op zijne kinderen wordt het Nederlanderschap door hem begeerd. Als stoker en bankwerker op eene Nederlandsche fabriek voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

Het wil den ondergeteekende voorkomen, dat de laatstgenoemde verzoeker, met het oog op richtige nakoming van de dienstverplichtingen, voor naturalisatie tot verminderd bedrag in aanmerking mag worden gebracht.

Ten aanzien van allen — met uitzondering van den in artikel 1 onder 14° genoemden verzoeker — geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hunne nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet eene dubbele nationaliteit zullen hebben.

Laatstgenoemde verzoeker moet, om de Zwitsersche nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming der naturalisatie als Nederlander eene verklaring afleggen, dat hij afstand doet van het Zwitsersche Staatsburgerschap. Hij heeft zich daartoe bereid verklaard.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAİK.

¹⁾ Zijn, met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken, nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.